

[Landbrugsministeren]

bestemmelser og bestemmelser for mindre forbrugere tre væsentlige elementer:

- Væksthusgartnerier i Holland skulle betale samme pris for naturgas som industrien.
- Prisen til gartneri skulle ligesom prisen til industri stå i et fast forhold til prisen for svær fyringsolie.
- Gartneriets gaspris skulle ligesom industriprisen reguleres hvert kvartal i forhold til prisen på fyringsolie.

Ultimo september 1984 er indgået en ny aftale om levering af gas til væksthusgartneriet mellem det hollandske gasforsyningselskab, Vegin, og landbrugets hovedorganisation, Landbouwschap.

Denne aftale indeholder ifølge indberetninger fra den danske statskonsulent i Haag i princippet de samme elementer som aftalen fra 1982. Men under indtryk af de stærkt stigende oliepriser, især forårsaget af den stærkt stigende dollarkurs, er der fastsat en højeste pris, som gartnerne kan komme til at betale i aftaleperioden, 1. oktober 1984 – 30. september 1985.

Den fastsatte maksimumspris er 42,5 cent pr. m³.

Efter den gamle aftale skulle prisen for naturgas til hollandske gartnere i oktober kvartal 1984 have været ca. 48 cent pr. m³.

Prisen til gartnerne beregnes i den nye aftale fortsat hvert kvartal, og differencen mellem den pris, der afledes af prisen på svær fyringsolie, og den fastsatte maksimumspris på 42,5 cent pr. m³ indgår i en udligningsordning.

I tilfælde af prisfald på olie reduceres gartnerens reelt betalte pris ikke, før udligningsordningen er nulstillet.

Såfremt udligningsordningen ikke balancerer ved aftaleperiodens udløb, skal gartnerens skyldige beløb ikke overføres til næste kontraktperiode, der begynder 1. oktober 1985.

Det er min opfattelse, at ændringerne i den hollandske gasaftale vil virke konkurrenceforvridende, og at den ikke respekterer Romtraktatens bestemmelser om statsstøtte. Jeg vil derfor anmode om, at Kommissionen som traktatens vogter tager stilling til sagen med henblik på en ændring af den hollandske aftale.

Spm. nr. S 41

Til *arbejdsministeren* (4/10 84) af:

Kaj Poulsen (S):

»Vil ministeren begrunde, at AF-kontorerne ikke må benytte den kommunale refusion til ansættelse af vikarer i stedet for personale, som er fraværende på grund af barselorlov og sygdom, og hvilke råd eller vejledninger har ministeren givet AF om, på hvilke områder denne personalereduktion skal finde sted, og hvilke opgaver der som følge af den manglende stillingsbesættelse skal nedprioriteres?«

Begrundelse

Reglerne om, at der ikke må ansættes vikarer til erstatning af fraværende personale, forekommer uforståelige og uadministrerbare.

Ligeledes bør ministeren oplyse, hvilke hensigter hun har haft med disse regler ud over besparelser, således at det bliver klarlagt, hvilke opgaver der efter ministerens opfattelse skal nedprioriteres.

Hvis ministeren ikke har givet sådanne råd eller vejledninger som nævnt i spørgsmålet, synes det at være udtryk for, at ministeren er ligeglad med, hvor sådanne reduktioner i aktivitetsniveauet rammer arbejdsformidlingens opgaver.

Svar (12/10 84):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Arbejdsformidlingskontorerne følger de samme regler, som gælder for alle andre statsinstitutioner vedrørende sygdom og barsel, og kan derfor ikke anvende den kommunale refusion ved sygdom til f.eks. ansættelse af vikarer.

Arbejdsdirektoratet har over for mig bl.a. oplyst, at spørgsmålet har været omhandlet i en meddelelse fra arbejdsmarkedsnævnet for Nordjyllands amtskommune, som har påpeget det uheldige i dette forhold. Arbejdsmarkedsnævnet har herved konkret henvist til, at der ved de nordjyske AF-kontorer i 1984 f.eks. har været ikke mindre end 9 personer på barselorlov, som ifølge de gældende regler skal have udbetalt løn for 14 uger af fraværet, ligesom der er forekommet flere tilfælde af langvarig sygdom.

Uanset at jeg naturligvis kan beklage dette sammenfald af omstændigheder, har jeg